

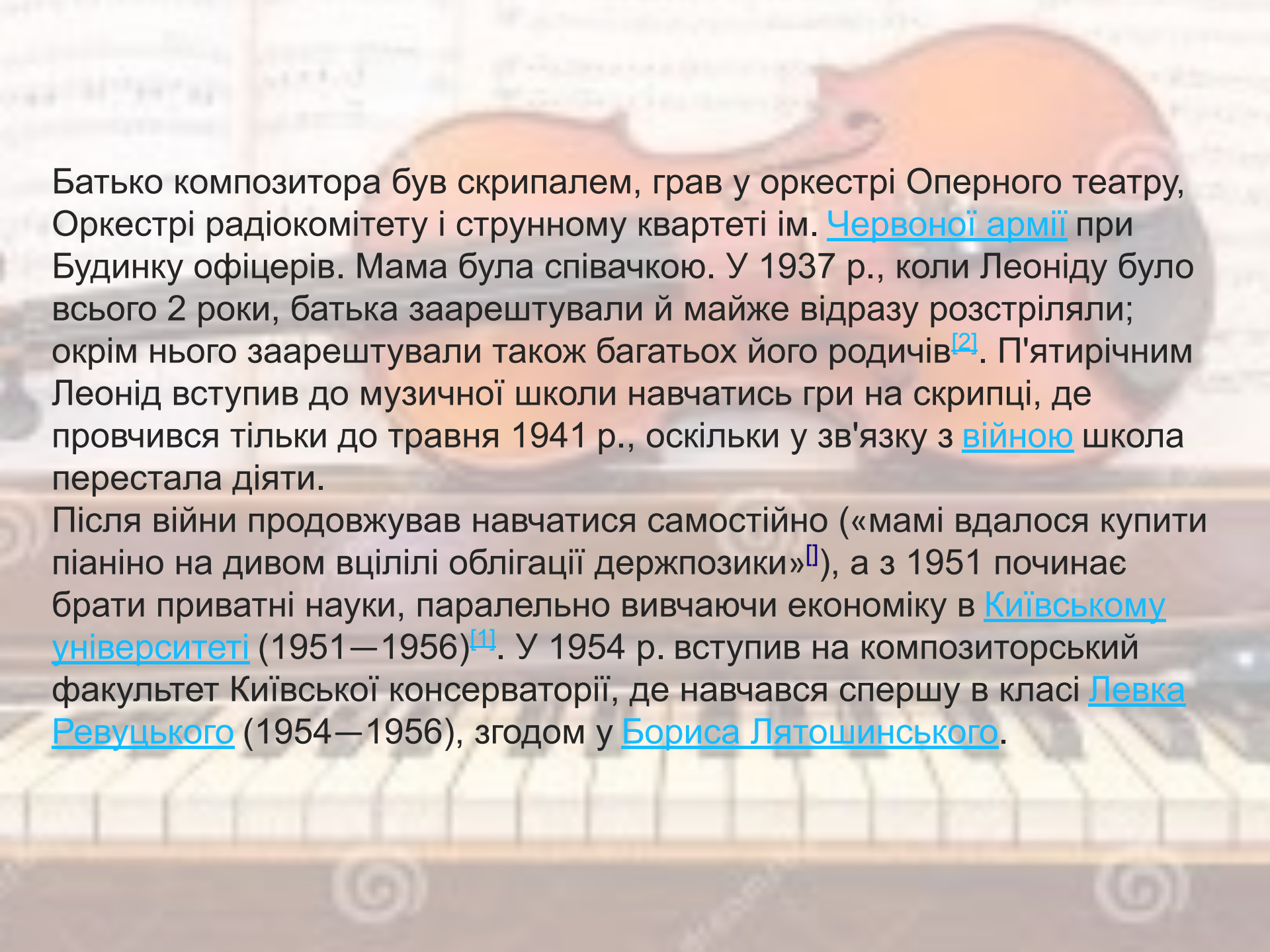
Грабовський Леонід Олександрович (28 січня 1935 року, м.Київ)
—український композитор, один з представників композиторської групи «Київський авангард»

Підготував
учень 8-Б класу
Тернопільської
ЗОШ
I-III ступенів
№24

Біографія

Батько композитора був скрипалем, грав у оркестрі Оперного театру, Оркестрі радіокомітету і струнному квартеті ім. [Червоної армії](#) при Будинку офіцерів. Мама була співачкою. У 1937 р., коли Леоніду було всього 2 роки, батька заарештували й майже відразу розстріляли; окрім нього заарештували також багатьох його родичів^[2]. П'ятирічним Леонід вступив до музичної школи навчатись гри на скрипці, де провчився тільки до травня 1941 р., оскільки у зв'язку з [війною](#) школа перестала діяти.

Після війни продовжував навчатися самостійно («мамі вдалося купити піаніно на дивом вцілілі облігації держпозики»^[1]), а з 1951 починає брати приватні науки, паралельно вивчаючи економіку в [Київському університеті](#) (1951—1956)^[1]. У 1954 р. вступив на композиторський факультет Київської консерваторії, де навчався спершу в класі [Левка Ревуцького](#) (1954—1956), згодом у [Бориса Лятошинського](#).

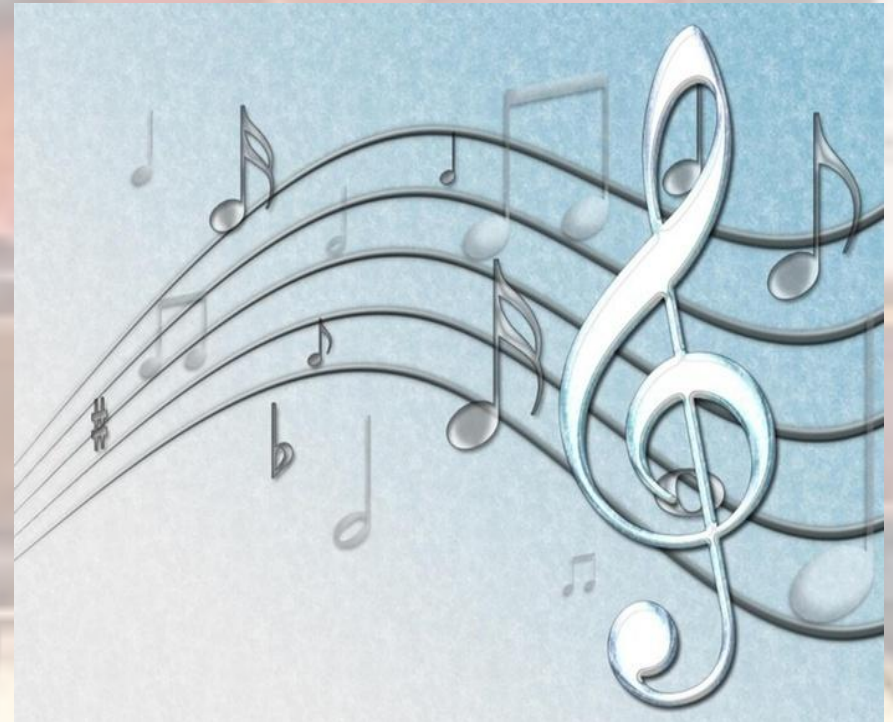
Київський авангард

- З середини 1950-х рр. починається поступове знайомство Грабовського і його середовища з західноєвропейською музикою ХХ століття, а також забороненими раніше творами радянських композиторів (Шостакович, Прокоф'єв). Знайомство з західною музикою відбувалось завдяки поширенню довгогравальних платівок, виданню нот донедавна заборонених творів ^[3], а візітам закордонних оркестрів, які, щоправда, припинились у 1965 р. ^[2]. Знайомство з музикою відбувалось поступово — спершу твори імпресіоністів, згодом — твори [Шостаковича](#), [Прокоф'єва](#), [Стравінського](#), [Бартока](#) (1957—1958), [Лютославський](#) (1959, «Жалобна музика»), музика [Нововіденціє](#) (1960), згодом — польські композитори [Пендерецький](#), [Сєроцький](#), [Гурецький](#), [Шєффер](#), [Штокгаузен](#), [Бєріо](#), [Ксєнакіс](#), [Мєссіан](#).
- У 1965 р. сформувалась група, яка отримала пізніше назву **«Київський авангард»**, до якої входили, окрім Грабовського, композитори [Валєнтин Сильєстрєв](#), [Віталій Годзяцький](#), [Володимир Губа](#) і диригент [Ігор Блажков](#). Згодом до них приєднались композитори [Володимир Загорцев](#), [Святослав Крутиков](#), [Євген Станкович](#), [Іван Карабиць](#). зі Льєвова ^[4].

Київ, Москва

- **Протягом 1966—1969 рр. Грабовський викладав композицію в Київській консерваторії. Також працював як композитор у сфері кіно та музики до театру^[1]. Серед фільмів, до яких він писав музику, — «Криниця для спраглих» (1966), «Вечір на Івана Купала» (1968), «Мрії та життя» (1974, реж. Юрій Іллєнко) та ін. (загалом 11 художніх та ще ряд науково-популярних фільмів)^[6].**
- **1981 р. переїжджає до Москви. Працює як дописувач і перекладач, а згодом редактор журналу «Советская музыка», час від часу пише музику до кіно^[1]. Втім, у Грабовського в Москві не було власного помешкання і він вважав проживання там «безперспективним»^[1]. Тому він шукав способів виїхати на Захід.**

США

- **Спочатку Грабовський думав про те, щоб виїхати до Польщі, де відбувався фестиваль [«Варшавська осінь»](#), але зробити це не вдавалось. Проте врешті-решт Грабовському таки вдається виїхати до США, де він проживає з 7 серпня 1990 р. До жовтня 1990 р. живе у [Бостоні](#), після чого переїжджає до Нью-Йорка. Працює як вільний композитор, зокрема співпрацює з ансамблем Continuum. Давав гостьові лекції про сучасну українську музику в різних університетах^[яких?][\[1\]](#). Протягом 13 років працював консультантом з класичної музики у музичному магазині^[2]. Вивчає комп'ютерні музичні технології, зокрема Common Lisp^[3]:⁴².**

